

Ťažko hľadá pokoj v duši

Mária Nováková

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	GKBN
<u>Mária Nováková</u>	<u>Greenie knižnica</u>	<u>CC-BY-NC-ND</u>	<u>Prvé (2015)</u>	<u>010001</u>

O knihe

Našli ste si už svoj pokoj v duši? Zažili ste ten pocit, keď všetky tie zlé mráčiky idú preč a nastáva pozitívna zmena? Keď sa končí doba ľadová a prichádza naozajstné leto? Svet nie je rozprávka, nie je všetko jednoduché a hladké, ale napriek tomu sa k tomu niekedy priblíži. Niekedy aj na dosah detskej ruky.

Môže byť veselá zbierka vážna? Mária Nováková to dokázala a snaží sa na niektoré problémy, hlavne z oblasti medziľudských vzťahov, poukázať svojším pohľadom. A práve iné pohľady sú dôležité, ako určitá obrana proti tomu, aby sme boli všetci rovnakí, alebo iným slovom umelí. Romantika i hnev a hlavne pokoj v duši, ktorý je niekedy ťažké nielen nájsť, ale hlavne udržať.

Obsah

Ťažko hľadá pokoj v duši.....	1
O knihe.....	2
Obsah.....	3
Namiesto úvodu.....	4
Túžba je dcérou nedostatku.....	5
Ťažko hľadá pokoj v duši.....	6
Teraz vážne.....	7
Na ideál treba dvoch.....	8
Romantika v knižnici.....	9
Pravda je v malinovke.....	10
Iba biele Slovensko.....	11
Literárne besnenie.....	12
Bez budíka.....	13
Predstava.....	14
Raz.....	15
Inšpirujú ma tvoje úsmevy.....	16
Bez nadpisu.....	17
Zdvojené dlane.....	18
Tmavé okná.....	19
O malom veľkom klamárovi.....	20
Ukazuješ na mňa prstom.....	21

Namiesto úvodu

Ťažké sny po ťažkom víne,
preletia tmavými nocami,
nový deň s radosťou príjme,
ľudí s otvorenými očami.

Túžba je dcérou nedostatku

Túžba je dcérou nedostatku,
nám ľudom stále niečo chýba,
preto sme dospeli k poznatku,
niekde je v tom celom chyba.

Prečo nemáme všetci všetko?
O čo menej by bolo starostí?
Otvorme dvere koncu zmätkov,
všetci budeme veľké výsosti.

Alebo všetko zaradom pokazíme,
nebudeme mať prečo existovať,
opijeme sa z hľadania vo víne,
za deravé sny sa pôjdeme schovať?

Ukryme sa na dve večnosti,
budeme túžiť po svetle,
príde, ale nás sa zhostí,
a my? Odletíme na metle?

Dlhý zoznam nedostatkov,
tvoje meno zvýrazňovačom,
túžba je dcérou, kto je matkou?
Žime šťastne. Ale na čom?

Ťažko hľadá pokoj v duši

Ťažko hľadá pokoj v duši,
ten, kto dušu vôbec nemá,
až ju dostane tak to skúsi,
rýchlo ju zrazí na kolená,

Ako lovec otáznikov,
nepozrie sa do zrkadla,
s tradíciou lúpežníkov,
príde s fakľou do divadla.

Bude skúmať hĺbku Pacifiku,
dá oceľovú guľu priateľovi,
spozná svet cez narkotikum,
bez dát, bez slov, reč okovy.

Napíše dlhý list mamičke,
zaklame už v oslovení,
dobro netreba, ani maličké,
život je krásny bez zmeny.

Vlajkovú loď večnej nenávisti,
podpíše na desiatich miestach,
o správnosti si je dávno istý,
nevie koho a za čo trestá.

Teraz vážne

Kúpiť chcem jedno objatie,
platím objatím v hotovosti,
k tomu úsmevy, áno tie,
ktoré tak málo dávam v zlosti.

Nepoznám konverzné kurzy,
banky sú v tomto pozadu,
niekedy je aj každý čert drzí,
strážny anjel má dobrú náladu.

Prechádzku ružovou záhradou,
keď sú nesmelé aj prvosienky,
zimou ešte stále pohľadnou,
utekajú nové myši a lienky.

Potom jednu si ulovím z každého,
budem myslieť na lásku celou hlavou,
neviem či skutočnú, žijem nesmelo,
Pre koho budem strednou i ľavou?

Teraz vážne chcem obuť lyžiarky,
nech sa životom tak neponáhľam,
urobím lepší svet, dosypem Podravky,
s postavením mimo hru sa hrávam.

Na ideál treba dvoch

Neslepne, ak nevidí akné,
možno sa mu len páčiš celá,
ak ľúbiť má byť niečo platné,
tak nech je, to si nevedela?

Ospravedlní sa za meškanie,
aj keď mu dôvod neveríš,
on pri tebe rád zostarne,
kým ty sa trochu osmeliš.

Zastane sa ťa pred rodičmi,
z obidvoch strán barikády,
aj keby išlo o tvoje sny,
bláznivé a lámajúce ľady.

Podá ti ruku na rovnej ceste,
aj keď je život v zákrutách,
požiada ťa, drž sa silnejšie,
Keď je odvaha niekde zamknutá.

Keby taký bol každý druhý,
možno aj je, to zistíš sama,
básnik bez papiera a tuhy,
správa vo fľaši, zn. odoslaná.

Romantika v knižnici

Pozerám sa ti do očí,
selfie éra prestala,
dievča sa k tebe otočí,
podľa mamy by nemala.

Potlačíš slzy radosti,
nad hlavami nápis beletria,
pusa na všetky líčne kosti,
prítomnosť vie byť milá.

Len ja, ty a Pán prsteňov,
aj keď žiadny nie je na ruke,
ďalšia pusa za ďalšou stenou,
staré múdrosti ešte v azbuke.

Naučím sa otváracie hodiny,
nech môžem študovať znovu,
každý deň aj cez prázdniny,
veľmi dobre viem že ktorú.

Neutečieš mi medzi poličkami,
cez knižnicu sa ťažko uteká,
buďme múdrejší ako vlani,
študuj vedu, ja budem človeka.

Pravda je v malinovke

Neruš, teraz makám na tom,
hľadám pravdu vo víne,
správny pohár zdobí zlato,
pod'me ju hľadať povinne!

Tak to bude, nijako inak,
človek sa predsa nemýli,
sadni si, dcérka i synak,
aby sme sa nezbláznili.

Možno je vo víne pravda,
v červenom alebo len bielom,
ten čo nevie sa najviac háda,
žije v svojom sne umelom.

Rozhodla som sa konečne,
nebudem vedieť úplne všetko,
budem čím chcem a nie večne,
sama sebou a trochu decko.

Nájdem si pravdu v malinovke,
niekde medzi bublinkami bude,
ako tajničku v osemsmerovke,
odmietam žiť navždy v blude.

Iba biele Slovensko

Prajú iba biele Slovensko,
tí s čiernymi dušami,
v hlave im chýba koliesko,
bohužiaľ sú medzi nami.

K tomu iba biele Vianoce,
aby sa nevyskytla chyba,
žiadny pokoj sa neligoce,
nenávisť a v tanieri iba ryba.

Všetko správne, vyselektované,
odchýlky sa u nich nenosia,
dejiny výhier sú prehrané,
deti pre nich nosí bocian.

Rovnosť vlasov diktujú holé lebky,
asi sa šampónu veľmi boja,
žiadne úprimné city a depky,
proti nim sa duté hlavy spoja.

Chcú svoj priestor a tam dozrieť,
to nám až tak nevadí,
kto by sa šiel na nich pozrieť,
do zoologickej záhrady?

Literárne besnenie

Cítim nedostatok cítenia,
vášnivo túžim po vášni,
prepotená noc od potenia,
otázka na svet otázny.

Prečo sa stále pýtame prečo,
odpoveď ostane bez odpovede,
smerujeme tým správnym smerom,
stratíme sa v stratenej vete?

Strieľame si zo strelených,
na tupú tému tupé odpovede,
dreváky pre ľudí drevených,
boží mäsiar v božom mene.

Mierime na tých čo nesú mier,
pred pravdou ohýbame pravdu,
zverom väčšinou velí zver,
hlavou proti múru, kto nemá hlavu.

Do detailov hádky o detailoch,
kto môže utiecť, ten uteká,
plán žiť na dnes nie je v plánoch,
z ďaleka príde múdrosť blízka i ďaleká.

Bez budíka

Dnes vstávam bez budíka,
už si na mňa nespomenie,
nič mi do uší nepreniká,
žiadne bláznivé znamenie.

Nevidím šestku ráno,
sedmička ma nestraší,
nečistím zuby nad vaňou,
nech sa zrkadlo neplaší.

Nemusím zjesť len polovicu,
niekedy je večera z rána,
nedávam škrupiny pre panvicu,
niekedy bola na zem zoslaná.

Nerátam čo som zabudla,
vždy sa to aj tak mení,
rovina reality a každého sna,
rannú prípravu nedocení.

Taký je život bez práce,
v pondelok vstávam do nudy,
pracovité ruky či matrace?
Ktorá do chladničky zablúdi?

Predstava

Ide leto, aj keď pomaličky,
všetky lásky už sú tu,
žijeme pre krásne sničky,
ktoré všetko sľubujú.

Všetci pôjdu spolu k vode,
v kopačkách značky Niké,
nikto nie je šťastia zlodej,
všetci v novej Amerike.

Nehľadáme len predstavy,
postavme sa životu priamo,
vyberme si čo pôjde do hlavy,
zamotá sa do našich plánov.

Svet nie sú len štyri steny,
nenosme ich na ramenách,
zmeňme sa radšej pri koreni,
aj keď je naša duša ranená.

Predstav si svet bez nenávisti,
ktorý si vycucieme z prstu,
nikdy nevieš čo sa ti prisní,
sme viac ako ruky pre bustu.

Raz

Raz to bude normálne,
farbiť vlasy na zeleno,
hádzat' kocky oválne,
nepoznať vlastné meno.

Všetci v rovnakej krabici,
obed v rovnakú sekundu,
o pol druhej pusa na líci,
v stovke vrásky pribudnú.

Budeme sa učiť učenie,
aby sme vedeli všetko,
až si nikto nespomenie,
obdobie lások a zmätkov.

Implantáty na citovej rovine,
uveríme jednotkám a nulám,
básne o smrti budú povinné,
život dáme rovnakým stuhám.

Raz bude trápne vstať z popola,
aj odísť na výlet bez plánu,
všade rovnaká vôňa domova,
zabije nás... útek k poslaniu.

Inšpirujú ma tvoje úsmevy

Inšpirujú ma tvoje úsmevy,
pád do ticha dorazil dnes,
aj zo smiechu si zronený,
ani neviem, či to smieš.

Môžeš čokoľvek, ži naplno,
ale ty ma robíš smutnou,
medzi nami je zlaté rúno,
olovené, s váhou ukrutnou.

Tak ťažko sa dá priblížiť,
keď odťahuješ svoje ruky,
ľudskosť ťa bije? Poníži?
Nasmeruje do zlej zákruty?

Prajem si úsmev, teraz hneď,
ale ty len o práci a počasí,
Bolo aj bude, je to len smet',
kde je tá naša láska na matraci?

Chcem ti zaklopať na sny,
snívaj dnes pre mňa, prosím,
buď ako vtedy, nie nervózny,
tancujme. Spolu. Na lúke. Bosí.

Bez nadpisu

Dnes nebudú básničky,
odišli do večných lovíšť,
slzy namiesto podkovičky,
život kde ty zas stojíš.

Plačem na brehu potoka,
nech nie je vidno slzy,
nepoznám slová proroka,
viem čo všetko ma mrzí.

Nemôžem menovať stále,
ani začiatok nenájdem,
problémy nové i staré,
odteraz všetkým vládnem.

Depresie, melanchólie,
jedna hlúpa Mária,
všetko veselé sa skryje,
jedna citová havária.

Tak ako vie lietať motýľ,
dokážem byť príťažou,
život bez princezien a víl,
prejde temnou pasážou.

Zdvojené dlane

My dvaja máme,
dlane zdvojené,
ako vrana k vrane,
každý si spomenie.

Horúčava ubíja,
ale samota prehrá,
žiadna harpia,
ale v láske zbehlá.

Podáme si dlane,
prepletieme ruky,
ráno a nie ámen,
nikto nie je hluchý,

Naberme vody,
ochladíme tváre,
citový život nový,
štyri oči hravé.

Neuhasnú city,
prestaneme piť,
osud je vyrytý,
čas sa zaľúbiť.

Tmavé okná

Pozerám na tmavé okná,
svety v nich ukryté,
pohár vyprázdnený do dna,
pravdy v nich... zabité?

Za oknami iba svetlo,
vidím nádej neznámych,
alebo mi už preplo,
v duši veľký otáznik.

Neviem kto som od utorka,
plávam po oblakoch sama,
ako zo starého chleba kôrka,
tvrdá a osamotená fáma.

Ale nie, ja stále žijem,
každý deň si píšem čiarku,
nie na vodku, tú nepijem,
nebol by chaos po poriadku.

Dívam sa a vyzerám ľuďi,
ako za oknom slávia leto,
upratovanie do jesene zablúdi,
kto vo mne uprace zmätok?

O malom veľkom klamárovi

Oklamal si svoju mamu,
nešetril si priateľov,
upadáš do sebaklamu,
s novou lžou ideš na lov?

Koho ulovíš tento týždeň?
Oklamal si už susedu?
Tú, ktorá ráno príde,
lebo nevie čo k obedu.

Dnes skús oklamať ženu,
ktorá ti kedysi dávno verila,
nápadne a jasne pre zmenu,
povedz jej, čo vraj spravila.

Oklam každého po poradí,
čísla na chrbte ako futbalisti,
nevieš o čom? To sa doladí,
aj tak máš úsudok hmlistý,

Teraz pozor, si tu ty,
nastav veľkú prioritu,
klamať seba sa oplatí,
túži niekto po tvojom dotyku?

Ukazuješ na mňa prstom

Ukazuješ na mňa prstom,
za každé tvoje zlyhanie,
chceš žiť na ostrove pustom?
Tam vládnuť je tvoje poslanie?

Vždy som na vine keď nie som,
ale ty sa tak bojíš odpovede,
ryžuješ na niečom pochybnejšom,
všetky tvoje reči sú tak bledé.

Niekedy mám chuť zlomiť ti prst,
v horšej nálade aj celú ruku,
žiadny chrústik, ale veľký chrúst,
za teba už nikto nedá záruku.

Zbytočne kričíš z balkóna pravdu,
keď si triezvy, ani ty jej neveríš,
o polnoci chceš aby tvoj pravnuke,
prišiel a objal ťa, nech ťa posmelí.

Ale ty nebudeš mať ani vnukov,
nečudo, bez detí sa to nedá,
s kým by boli? S ktorou rukou?
Ukážeš prstom aj na medveďa.